

[Ole Vig Jensen]

radikale forespørgselsdebat om de 16-19-årige fik, og hvor regeringen forpligtede sig til at møde frem i næste samling med et forslag på dette område.

Der er altså fortilfælde, hvor regeringen med et gunstigt resultat påkalde andre partiers medvirken, og derfor er der ingen undskyldning for ikke at tage fat på at løse de alvorlige økonomiske problemer, som nu trænger sig på. Kommer regeringen med konstruktive forslag, som mere grundlæggende angriber de økonomiske problemer, og er regeringen indstillet på at forhandle med andre partier, så er det radikale venstre rede til at tage et medansvar – men som sagt ikke for enhver pris. Vi vil ikke medvirke til kortsigtede løsninger endnu en gang, der blot udskyder problemerne i nogle få måneder. Nu er tiden inde til at gå grundigt til værks. Regeringens seneste budgetredegørelse er netop udtryk for situationens alvor. Redegørelsen adskiller sig i øvrigt ikke fra, hvad vismændene sagde i deres rapport allerede i november 1978, og hvad andre har påpeget adskillige gange siden, bl. a. regeringens økonomiske sekretariat. Hvorfor har regeringen ikke grebet ind tidligere, når den i virkeligheden har kendt problemerne siden efteråret 1978?

Vi mangler i dag en sammenhængende økonomisk politik, og vi mangler en energipolitik. Det vil ikke være muligt for regering og folketing over for befolkningen at komme igennem med en betydelig økonomisk stramning – der uundgåeligt vil medføre offentlige besparelser – hvis man ikke samtidig gennemfører et mere retfærdigt skattesystem. Kredse inden for socialdemokratiet og venstre har udtalt, at man kommer til at se på det offentlige gratisydelser og på de indtægtsbestemte ydelser under en ny sparerunde. Hvis det også er regeringens holdning, så har man samtidig forpligtet sig til at gennemføre den skattereform, som i virkeligheden allerede burde være en realitet.

Det vil være uansvarligt, hvis man yderligere udbygger de offentlige tilskud til et system, der gøres afhængigt af den skattepligtige indkomst. Den rivende udvikling i skattefradragene gør, at den skattepligtige indkomst ikke længere egner sig som udgangspunkt for tildeling af offentlige ydelser. Det er galt nok, at der også efter den samme skattepligtige indkomst skal opkræves skat. Skal vi gøre os håb om at få styr på de of-

fentlige udgifter, så er der ingen tvivl om, at gennemførelsen af en skattereform er et af de vigtige elementer.

Som sagt har vi også behov for en energipolitik. Regeringen mangler en energipolitik. Det bekræfter disse ugers udvikling helt tydeligt. Jeg vil gerne slå fast på det radikale venstres vegne, at regeringen kan regne med radikal støtte til at begrænse energiforbruget. Men jeg kunne også føje til: vi ser gerne, at regeringen bruger større fantasi. Formentlig er større fantasi nødvendig end den, som hidtil er udvist.

Vi er enige med regeringen i, at den beslutning, der blev truffet her i tinget i denne uge om ilandføring af naturgassen til brug i Danmark, er en meget væsentlig beslutning. Den er med til at bedre vores forsyningssikkerhed. Det giver mulighed for en nedbringelse af vort valutaunderskud, og vi kan gøre os håb om, at arbejdet med anlægget vil give øget beskæftigelse. Men vi vil gerne opfordre regeringen til, som i øvrigt andre har gjort det, også at overveje statslige olieindkøb. Jeg vil direkte spørge regeringen, om den har sådanne overvejelser om at sikre statslige olieindkøb som et supplement til den oliefor- syning, vi i øvrigt har her i landet.

Jeg vil ligeledes opfordre regeringen til, som mit partis ordfører i disse spørgsmål, hr. Svend Haugaard, også gjorde det forleden dag, at fremme det nordiske energisamarbejde. Jeg synes nok, at de udtalelser, der er kommet fra den norske statsminister for ganske få dage siden, bekræfter, at der skulle være gode muligheder for nu at få etableret en nordisk energipolitik. Jeg spørger: er regeringen indstillet på at gå den vej?

Vil vi mere dybtgående økonomiske reformer, kommer vi heller ikke uden om at tage stilling til et spørgsmål, som har været diskuteret her i salen tidligere i denne samling, men uden noget resultat, nemlig spørgsmålet om en spredning af medejendomsretten. Det vil være tinget bekendt, at det radikale venstre direkte har fremsat et forslag om medejede. Det er hvilende, jeg har forstået ikke afvist.

Regeringen har henholdt sig til, at der i denne folketingsamling er nedsat en kommission om lønmodtagernes medejendomsret, og dens rapport ville man afvente. Den er nu kommet. Jeg husker specielt, at venstres ordfører, hr. Ellemann-Jensen, under åbningsdebatten sagde til det radikale venstre, at man